

BEZINNINGSBIJEENKOMST

Vrijzinnigen Hatterm 3 september 2023

Thema: *in de modder – de kunst van het doormodderen*



Voorganger: Pia Valk-Schutte
Piano: Noor van Duinen

Welkom en aansteken grote kaars

Zingen: Lied 601: 1 en 2, Licht dat ons aanstoot in de morgen

Licht dat ons aanstoot in de morgen
voortijdig licht waarin wij staan.
Koud, één voor één, en ongeborgen,
licht overdek mij, vuur mij aan.
Dat ik niet uitval, dat wij allen
zo zwaar en droevig als wij zijn,
niet uit elkaars genade vallen
en doelloos en onvindbaar zijn.

Licht, van mijn stad de stedehouder,
aanhoudend licht dat overwint.
Vaderlijk licht, steevaste schouder,
draag mij, ik ben jouw kijkend kind.
Licht, kind in mij,
kijk uit mijn ogen of ergens al de wereld daagt
waar mensen waardig leven mogen
en elk zijn naam in vrede draagt.

Beginwoorden

*Zingen: Wij keren ons naar binnen 1, 2 (van Reinier Kleijer in Zingenderwijs),
op de melodie van 439 (Liedboek)*

Wij keren ons naar binnen
Naar het intieme licht
Daar moet de reis beginnen
Op 't goede land gericht.
Een tocht van lange duur
Van moed, volharding geven
Een tinteling van leven:
De warmte van het vuur.

Daar geven wij uit handen
Al wat ons hier verwacht,
Wij zoeken de verbanden,
De wijsheid van ons hart.
Niet als een trots bezit,
Niet om ons zelf te strelen,
Maar om de pijn te helen,
Die in het leven zit.

Introductie thema

Zingen: Lied 807:1, 4 en 5, Een mens te zijn op aarde

Een mens te zijn op aarde,
is eens voorgoed geboren zijn,
is levenslang geboortepijn.
Een mens te zijn op aarde
is leven van de wind.

De mensen hebben zorgen
het brood is duur, het lichaam zwaar,
en wij verslijten aan elkaar.
Wie kent de dag van morgen?
De dood komt lang verwacht.

Een mens te zijn op aarde
is pijnlijk begenadigd zijn
en zoeken, nooit verzadigd zijn,
is rusten in de aarde
als alles is volbracht.

Moment van aandacht

Lezing van een paar zinnen uit het lied van Job, een tekst van Huub Oosterhuis

*Ga ik slapen, dan denk ik:
Wanneer wordt het dag?
Als ik opsta, denk ik: Wordt het ooit avond?
Dan wordt het avond, nacht,
en eindeloos duurt het.*

Zingen: Lied 462: 1 en 2, Zal er ooit een dag van vrede

Zal er ooit een dag van vrede,
Zal er ooit bevrijding zijn
Voor een volk dat zonder reden
Levenslang op weg moet zijn?

Zal er ooit een blijvend heden
Vol van goede vrede zijn
Waar geen pijn meer wordt geleden
En het leven nieuw zal zijn?

Lezing : uit De jongen, de mol, de vos en het paard (Charlie Mackesy)
(De jongen is in het water gevallen, het paard zwemt naar hem toe)
Je bent gevallen – maar ik heb je vast
(Het paard heeft de jongen op de rug en draagt hem het water uit)
Iedereen is een beetje bang, zei het paard, maar we zijn minder bang als we samen zijn.
Tranen vallen nooit zonder reden en zij zijn je kracht, niet je zwakte.
Wat is het moedigste dat je ooit hebt gezegd? Vroeg de jongen.
Help, antwoordde het paard.
Wanneer was jij op je allersterkst? Vroeg de jongen.
Toen ik mijn zwakte durfde te laten zien.
Om hulp vragen betekent niet dat je het opgeeft, zei het paard.
Het betekent dat je weigert op te geven.

Zingen: Lied 925, wek mijn zachtheid weer

Wek mijn zachtheid weer.
Geef mij terug de ogen van een kind.
Dat ik zie wat is,
En mij toevertrouw,
En het licht niet haat.

Delen van ervaringen en gedachten
Muzikale meditatie van Noor van Duinen

Zingen: Lied 'doorgaan' van Ramses Shaffy (4 coupletten)

1. We zullen doorgaan
Met de stootkracht van de milde kracht
Om door te gaan
In een sprakeloze nacht
We zullen doorgaan
We zullen doorgaan
We zullen doorgaan
Tot we samen zijn

2. We zullen doorgaan
Met de wijfelende zekerheid
Om door te gaan in een sprakeloze tijd
We zullen doorgaan
We zullen doorgaan
We zullen doorgaan
Tot we samen zijn

3. We zullen doorgaan
Met het zweet op ons gezicht
Om alleen door te gaan
In een loopgraaf zonder licht
We zullen doorgaan
We zullen doorgaan
We zullen doorgaan
Tot we samen zijn

4. We zullen doorgaan
Als niemand meer verwacht
Dat we weer doorgaan
In een sprakeloze nacht
We zullen doorgaan
We zullen doorgaan
We zullen doorgaan
Tot we samen zijn

Moment van aandacht

Zingen: Lied 25: 1, 2 en 5 uit ZZZ, Leven is van zeven dagen

1. Le-ven is van ze - ven da - gen lief en leed, ver -
- driet en licht. Stap - pen zet - ten, we - gen wa - gen,
goe - de toe - komst in het zicht. Mo - gen wij el -
- kan - der dra - gen op de weg die voor ons ligt.

Wind en adem, geest en leven
Vol beweging, storm en vuur,
Moge ons bezieling geven,
In de modder, koud en guur
Dat wij doorgaan onze wegen
Dat wij voortgaan dag en uur.

Mag ik jou opnieuw ontmoeten,
Vriend, vriendin, vergeet mij niet,
Zal ik jou opnieuw begroeten,
Met mijn ogen, met mijn lied.
Mogen wij elkaar behoeden
In het donker en het licht.

Zegenwoorden

Doven kaars

Collecte bij de uitgang